

[Indenrigsministeren]

vil, og de kan helt lade være med at give tilskud. Hvis en forening, man er medlem af, giver tilskud til partier eller formål, som man ikke er enig i, kan man naturligvis melde sig ud af foreningen. Det gælder selvfølgelig både for arbejdsgivere og for lønmodtagere.

Hjortnæs (S):

Det er jo lige præcis det, man ikke kan. Det er lige præcis det, vi har været igennem, at der er tvungent medlemskab. De, der er mælkeproducenter i Danmark, kan ikke melde sig ud. Sådan er det, hr. minister. Mælkeproducenterne må acceptere, at de via Mejeriernes Fællesorganisation yder kontant bidrag til partiet Venstre. Alle, som på den ene eller den anden måde er tvunget til at betale produktionsafgifter, ejendomsskatter, ved, at pengene går ind i landbrugets kasser, og at de kanaliseres ud i bidrag til politiske partier. Alle ved, at elforbrugerne i dette land kommer til at yde bidrag til politiske partier, fordi kraftværkerne er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening.

Derfor er situationen altså den, at man også med baggrund i det forslag, der nu kommer frem, og som bygger på en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet, må stille det spørgsmål: Hvordan kan man sikre sig, at medlemmerne af Dansk Arbejdsgiverforening og af landbrugets organisationer på samme måde som medlemmerne af de faglige organisationer fritages for at betale bidrag til de politiske partier, som de ikke sympatiserer med?

Leif Hermann (SF):

Ministerens betragtninger er interessante, men der er ikke megen logik i dem. Under besvarelsen af et tidligere spørgsmål sagde ministeren, at det skam var fuldstændig lovligt her i landet at indgå eksklusivaftaler på det private arbejdsmarked. Og selv om ministeren ikke er arbejdsminister, er svaret jo korrekt.

Så siger ministeren, at man i øvrigt, hvis man er utilfreds med, at der er nogle, der giver penge til bestemte politiske partier, bare kan melde sig ud af den pågældende organisation. Det kan man jo altså ikke, hvis der er eksklusivaftale på området.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Vil ministeren opretholde den betragtning, at man også på områder, hvor der er eksklusivaftaler, bare kan melde sig ud uden konsekvenser?

Risgaard Knudsen (S):

Skal ministerens svar forstås på den måde, at regeringen er uenig med den konservative hr. Rønholt, der forleden her i Tinget meget stærkt præciserede, at i landbruget er de enkelte uden indflydelse på, hvordan deres bidrag bruges?

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg forstår på hr. Hjortnæs, at hr. Hjortnæs er utilfreds med den måde, dele af ejendoms-skatteerne anvendes og formidles på, og jeg må sige, at det kan jeg såmænd også gerne være, og derfor kunne vi i fællesskab stille forslag om, at man fjernede ejendomsskatteerne, så var det problem løst.

Hr. Leif Hermann spørger til eksklusivbestemmelserne, om man kan melde sig ud. Jeg forklarede i mit svar til hr. Hjortnæs, at der ikke er forbud imod eksklusivaftaler på det private arbejdsmarked. Sådan er det nu engang.

Så blev jeg spurgt om, hvad jeg mener. Jeg mener, at det burde være en ret for alle at kunne melde sig ud af en forening. De foreninger, hr. Hjortnæs har nævnt inden for landbrugets område, behøver man ikke at være medlem af for at producere.

For at gøre det helt forståeligt: Jeg er en meget stor jordbesidder med en bedrift på 7 tønder land. Jeg kan for så vidt godt i morgen købe en ko og producere mælk til mig selv uden at være medlem af nogen forening. Det afgør jeg helt selv.

Hr. Risgaard Knudsen spørger, om regeringen er enig med hr. Rønholt i landbrugspolitiske spørgsmål. Jeg mener, det rigtige må være, at hr. Risgaard Knudsen stiller spørgsmålet til den minister, der i regeringen svarer på spørgsmål vedrørende landbrug.

Hjortnæs (S):

Det er temmelig trist, at ministeren afleverer nogle svar af den karakter, som det sker her.

Situationen er den, som jeg var inde på før, at fordi tingene nu engang praktiseres sådan, som de gør, så er tvungent medlemskab og eksklusivitet – enten direkte via aftaler eller via lov eller indirekte – ganske almindelige foreteelser i det danske samfund. Det eksisterer altså inden for landbruget, det eksisterer inden for Arbejdsgiverforeningen, og ministeren ved det.

Nu står vi så over for den situation, at vi skal vedtage en lovgivning, der går ud på at fritage